

Pohádka o plexus lumbalis

Bylo jednou jedno království, které se jmenovalo Plexus Lumbalis. Svůj nejkranialnější míšní segment L1 věky úspěšně bránilo před nájezdy kočovného rytíře Nervus Subcostalis, ale zato neustále vedlo boje o míšní segment L4 se sousedním královstvím, které se jmenovalo Plexus Sacralis. Oba krále ale válčení po čase přestalo bavit, a tak mezi královstvími postavili most, který nazvali Truncus Lumbosacralis.

Král Plexus měl 6 synů. Prvních pět vychoval podle svých představ a všichni se po opuštění královského zámku, sídlícího v pohoří jménem Musculus psoas major, vydali na svou životní dráhu tím správným, laterálním směrem. Dvojčata Nervus Iliohypogastricus a Nervus Ilioinguinalis se vydala po vnitřní straně stěny břišní - první z dvojčat se usídlilo v Hypogastriu, druhé pak po laterálním boku svého věrného přítele Funiculu Spermaticu opustilo skrz nebezpečnou a zrádnou soutěsku zvanou Canalis Inguinalis svůj rodný kraj, Dutinu břišní, a vydalo se za dobrodružstvím do pohoří Scrotum. Zde jeho stopy končí. Třetí syn, Nervus Genitofemoralis, byl schizofrenik - již brzy po narození se rozdělil na Ramus genitales a Ramus femoralis. Ramus genitales brzy vyhledal Funicula a společně s ním, běžíc po jeho mediálním boku, a svým bratrem, N. Ilioinguinalem, zdolali soutěsku Canalis Inguinalis. Ve roklinách Scrota jeho stopa též končí. Ramus femoralis se rozhodl následovat líbezné princezny Arterii a Venu Femoralis přes bránu Lacuna Vasorum až do království Fossa Iliopectinea. Tam mu ale princezny utekly a on sám zmizel, zlomen žalem nad touto ztrátou, v neznámých končinách kůže.

Čtvrtý syn, Nervus Cutaneus Femoris Lateralis, hubený nedomrlý chudáček, překročil spolu s dvojčaty dutinu břišní a své putování po tomto kraji se rozhodl zakončit u hory Spina Iliaca Anterior Superior, kterou obešel skrz údolí zvané Lacuna Musculorum, a dostal se do krajiny Laterální Stehno, v jejíž kůži se vytratil.

Syn pátý, Nervus Femoralis, se naproti tomu králi Plexu vydařil. Již v dětství se pevně přivinul ke svým dvěma chůvám, M. psoas major a M. iliacus, které, objímající ho mezi sebou, jej doprovodily skrz údolí Lacuna musculorum až do království Fossa Iliopectinea. Zde se Nervus Femoralis brzy stal králem a vládnul zde bezpočtu svalů, ba i kůži nad nimi. Jeho následovníkem se pak stal jeho syn, Nervus Saphenus, který kraj Stehna opustil bránou zvanou Hiatus Saphenus a pokračoval do krajiny Mediálního Bérce, kde vládnul veškeré kůži od Kolena až po Chodidlo.

Šestý syn, Nervus Obturatorius, se vydal na scestí. Šel totiž mediální stranou a musel při svém putování čelit různým nástrahám kraje Pánve, až se úzkou stezkou Canalis Obturatorius dostal do krajiny Stehna, kde v sousedství svého bratra N. Femoralis vládnul mnoha mocným svalům i kůži.